

Procés participatiu del Pla d'Arxius i Gestió Documental de Catalunya

Taula territorial de Girona (27.02.2019)

Direcció General del Patrimoni Cultural

25 d'abril de 2019

Assistents

Taula territorial realitzada el 27 de febrer de 2019 a l'Arxiu Històric de Girona, amb els assistents següents:

	Cognoms, Nom	Adscripció
1	Sílvia Padrós	Centre Imatge Diputació de Girona
2	Frederic Mayol	Arxiu Municipal de Salt
3	Enric Torrent	Arxiu Municipal de Torroella de Montgrí
4	Joaquim Daban	Arxiu Municipal de Lloret de Mar
5	David Iglesias	Arxiu Municipal de Girona
6	Albert Serrat	Arxiu Diocesà i Capitular de Girona
7	Joan Villar	Arxiu Diocesà i Capitular de Girona
8	Albert Pujades	Àudiofilm
9	Natàlia Navarro	Centre Imatge Diputació de Girona
10	Xavier Calm	Arxiu Consell Comarcal Garrotxa
11	Antoni Mayans	Arxiu Comarcal Garrotxa
12	Anna Bonfill	Arxiu Municipal d'Olot
13	Joan Boadas	Arxiu Municipal de Girona
14	Joaquim Carreras	Arxiu Comarcal de la Selva
15	Erika Serna	Arxiu Comarcal Alt Empordà
16	Joan Serra	Arxiu Municipal de Llançà
17	Josep Maria Barris	Arxiu Municipal de Roses
18	Immaculada Costa	Arxiu Històric de Girona
19	Erola Simon	Arxiu Comarcal de la Cerdanya
20	Meritxell Fernández	Arxiu Municipal de Castelló d'Empúries
21	Núria Moliner	Arxiu Central Jutjats de Figueres
22	Mercedes Altès	Arxiu Central Jutjats de Girona
23	Carme Blanco	Arxiu Judicial Territorial de Girona
24	Maria Àngels Adroer	Arxiu Delegació Govern a Girona
25	Martí Blesa	Arxiu Delegació Govern a Girona
26	Marisa Roig	Arxiu Municipal de Castelló d'Empúries
27	Núria Batlle	Arxiu Comarcal Pla d'Estany
28	Carme Grenedo	Directora SSTT Generalitat a Girona
29	Joan Ferrer	Arxiu Històric de Girona
30	Carme Baqué	Arxiu Consorci Hospitalari de Vic
31	Núria Casellas	Arxiu Municipal de Begur
32	Jordi Gaig	Arxiu Municipal de Santa Cristina d'Aro
33	Irene Borrego	Arxiu Comarcal del Baix Empordà
34	Teresa Solé	Arxiu Comarcal del Baix Empordà
35	Fèlix Bota	Arxiu del COAC a Girona
36	Estel Puigdevall	Arxiu Universitat de Girona

37	Sònia Granell	Centre Imatge Diputació de Girona
38	Dolors Grau	Arxiu Municipal Cassà de la Selva

Antecedents

El govern de la Generalitat de Catalunya, en la reunió d'11 de desembre de 2018, va aprovar el Pla d'Arxius i Gestió Documental de Catalunya com un projecte transversal i participatiu a desenvolupar els anys 2019 i 2020.

La primera fase del Pla és la realització d'un procés participatiu obert a les administracions públiques, responsables i professionals dels arxius i la gestió documental, institucions privades, empreses i associacions per a realitzar entre tots la diagnosi del Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC).

La Direcció General del Patrimoni Cultural ha convocat vuit taules de debat en tot el territori. Amb aquesta trobada presencial iniciem el procés de participació, que continuarà després amb la convocatòria de taules d'experts per a reflexionar sobre els temes que hagin sorgit en el debat.

El debat en taules territorials s'organitza en dues parts. En una **primera part** els assistents expliquen què pensen de la situació del seu lloc de treball i sobre el centre, servei, institució o empresa on treballen, així com del sector de l'arxivística i la gestió documental en una visió més global. En una **segona part** es reflexiona sobre sis àmbits de debat.

Resum del debat general de la primera part

- Preocupen els fons d'imatge i audiovisual. Com gestionar els fitxers digitals sense tenir els estàndards de qualitat.
- A nivell d'arxius municipals, es troben sols, no hi ha suport i manquen iniciatives per recolzar-los. El punts *d) Memòria i patrimoni: els arxius en la societat digital* i *e) Arxius i entorn. Visibilitat i projecció dels arxius catalans*, del Pla d'arxius, es consideren claus.
- Es necessari un millor recolzament de la Subdirecció General d'Arxius (SGA) als arxius municipals, que pateixen una gran manca personal.
- La SGA hauria de fer un paper més cohesionant, de coordinació i lideratge. D'altra banda, les administracions locals fan servir programaris diferents en l'administració electrònica, cada ajuntament va per seu compte, i s'hauria de posar ordre. Des de la SGA s'haurien de posar eines comunes. Finalment, es considera que la Diputació de Girona no dona prou suport als arxius, no té ni línia de subvencions.
- S'ha de realitzar el desplegament de la llei d'arxius, així com diferents aspectes que afecten a tots els arxius del SAC. En relació a la digitalització, no hi ha una estratègia global comuna i s'han buscat solucions individuals, així doncs, manca una estratègia de digitalització. D'altra banda, s'hauria de disposar de plataformes comunes i es considera simptomàtic que n'hi hagi a nivell europeu però no a nivell nacional. Així mateix, manca una estratègia de difusió i màrqueting; s'ha de poder arribar a la pantalla dels usuaris.
- Manca recolzament de la SGA. Els arxius privats es senten sols i poc recolzats en general. Manquen ajuts. També es troba a falta una estratègia de digitalització comuna. Una de les grans preocupacions és la transparència.

- Cal un major apoderament de la Generalitat, un lideratge, que traci les grans directives, marqui les pautes i ofereixi un guió clar. Existeixen realitats molt diferents segons els centres d'arxiu i el territori. El lideratge ha de respectar la personalitat i l'autonomia dels centres. Finalment, indicar que els municipis petits estan molt perduts.
- Una de les grans preocupacions és la preservació dels fons d'imatge i audiovisuals, que tenen unes particularitats concretes a nivell tècnic i de tractament. També cal recollir l'especificitat de la fotografia i es proposa crear grups de treball específics. Ara, que els formats analògics cedeixen als digitals, cal disposar d'uns protocols de digitalització ben definits.
- A l'Arxiu Comarcal de La Garrotxa hi ha tres institucions diferents representades i implicades en la seva gestió, un fet que ha estat molt positiu tant a nivell d'instal·lacions, de coordinació i per poder oferir una millor experiència als usuaris. Per tant, una de les claus seria compartir eines, metodologies, fons i recursos entre diferents arxius i institucions. Cal més coordinació a nivell nacional.
- Hi ha manca de lideratge i de recursos per part del SAC. Els responsables del SAC no exerceixen el lideratge tècnic. Manquen programaris i repositoris compartits i no existeix una política de preservació digitals. En relació als pocs recursos econòmics disponibles, és urgent canviar la política de subvencions perquè deixi de ser una "repartidora sense criteri". També s'ha de recuperar la interrelació a nivell de responsables polítics i tècnics. La primera acció seria recuperar la SGA i el nivell d'influència que s'havia aconseguit. Revisar seriosament l'actual adscripció del arxiu i la gestió documental al Departament de Cultura (qui i com s'exerceixen les competències de la Generalitat) i impulsar la representació internacional dels arxius catalans.
- Quin rol han de tenir els arxivers al segle XXI?. Els arxivers hem assumit la gestió documental, donant resposta a les necessitats de l'administració i la ciutadania, però potser s'està abandonant la part patrimonial, que és la que pot donar més visibilitat.
- Des dels arxius comarcals, la prioritat és el suport clar i organitzat als arxius d'ajuntaments petits, de menys de 10.000 habitants. Existeix en moltes comarques una evident manca de coordinació entre administracions.
- Hi ha manca de recursos humans i econòmics. D'altra banda, manquen plataformes i programaris per millorar l'accessibilitat. Es necessari valoritzar el patrimoni documental i tenir una política de difusió.
- Els municipis de menys de 5.000 habitants tenen una problemàtica específica. Els arxius anem a la nostra i ningú ens diu res. Una gran mancança és no poder integrar una xarxa per compartir recursos, com sí tenen les biblioteques. La gestió electrònica i documental és un "campi qui pugui" i ha superat les possibilitats dels arxius municipals. L'abandonament dels ajuntaments petits ha disminuït la confiança en el sistema.
- La revolució digital ha revolucionat la professió i la sensació és que els arxivers encara no hem assumit la nova realitat, continuem discutint els mateixos temes de fa 30 anys.
- S'han de millorar les eines i recursos de què disposen els arxius. El Pla recollirà quins són els nous perfils professionals que hi haurà a la professió?.
- En comarques petites amb nuclis de població disperses, la llei d'arxius imposa funcions als arxius comarcals que no poden realitzar per manca de recursos. Les tasques que han de desenvolupar els arxius són cada cop més amples, raó per la qual l'especialització esdevindrà fonamental. Actualment els ajuntaments tenen el greu

problema del desplegament de l'administració digital. Finalment, es considera que la coordinació entre administracions és imprescindible.

- Manquen recursos en general i treball en xarxa.
- Hi ha desconeixement de la tasca dels arxivers judicials per la resta del sector professional. Els arxius judicials són uns desconeguts de la pròpia administració i de la població. No existim. D'altra banda, hi ha manca general de recursos pels arxius.
- Existeix una manca d'estratègia i lideratge des de la Generalitat i els arxius sempre van un pas per darrera. L'administració digital ha desbordat als arxius. Per altre cantó, tota l'administració electrònica porta a un sistema centralitzat de dades que fa que es perdin les referències locals. Els arxius territorials podrien no sobreviure. Finalment és necessari actualitzar la legislació.
- El canvi al digital pot provocar l'oblit de la documentació tradicional. Actualment, encara hi ha molts fons en paper sense control, no avaluats ni descrits, que restaran a un segon pla. Els arxius administratius constaten que la documentació en paper durant un temps no disminuirà i que cal atendre aquesta realitat.
- Hi ha manca de lideratge per part de la Generalitat i directrius clares perquè els ajuntaments afrontin el canvi electrònic. Alguns arxius municipals no poden intervenir en la nova documentació electrònica i això pot provocar que d'aquí a uns anys no es podrà recuperar la que actualment es genera. Cal anar tots a la una i que els arxius municipals haurien unificuin el seu discurs i les reclamacions.
- No s'ha tingut prou en compte als usuaris (ciutadania). Comencem perquè els arxius parlin un llenguatge que els usuaris entenguin i tinguem clares les necessitats dels ciutadans. Manquen estudis que permetin definir què és el que volen els usuaris dels arxius. També es pateix desconeixement dels arxius a nivell intern de les organitzacions. És necessari pensar quina és i ha de ser la funció dels arxius.
- Molt del què es diu sobre els arxius es pot compartir amb les biblioteques perquè hi ha una problemàtica comuna. En relació a donar servei o oferta a la ciutadania, s'indica que les biblioteques realitzen a vegades funcions supèrflues que no es corresponen amb el que hauria de ser la feina de bibliotecari. Sembla que abandonem l'essència de la professió i treballem "de cara a la galeria".
- El Pla d'arxius hauria de definir quines són les dotacions correctes que haurien de tenir els arxius a nivell de recursos econòmics, recursos humans i recursos tècnics. A més a més, cal realitzar una definició precisa de les especialitzacions que afecten a la professió dels arxivers. Actualment sembla que el arxivers han de ser uns "superherois" i saber de tot. Potser el Pla hauria de definir millor els perfils professionals dels arxivers.
- Què passa amb els arxius administratius de salut?. Ningú els ajuda. Semblen fora del sistema i no acollits per cap de les administracions.
- Des d'un arxiu petit veu que els grans arxius millor dotats tenen greus problemes. La seva lluita és perquè no vegin el seu arxiu com un magatzem.
- Manca una SGA que funcioni com un ens prestador de serveis especialitzats. D'altra banda, s'han de compartir els recursos existents perquè no tot el que manca són recursos econòmics, també manquen recursos compartits i adaptables, com per exemple oferir serveis tècnics de forma genèrica a partir dels arxius comarcals. També manca una bossa d'empreses per poder subcontractar i plataformes de contractació. A més a més, hi ha manca

de programaris de gestió i repositoris compartits comuns, raó per la qual, s'han de destinar recursos a l'arxiu digital.

- Les queixes es van repetint. No n'hi ha prou amb disposar d'instal·lacions, cal un adequat dimensionament de recursos per a poder desplegar totes les funcions que es suposa que han de realitzar els arxius. És impossible estar al dia de tot, cal formació i actualització permanent de la informació. Així mateix, la legislació ha quedat obsoleta. Fer possible la coordinació entre les administracions, de manera que es puguin definir de forma clara les obligacions i responsabilitats de cada una d'elles, de forma que es posin d'acord la Generalitat, les diputacions i les administracions locals.
- El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) ha realitzat una migració única de programari que comparteixen entre els diferents col·legis. Així mateix, estan depurant les ubicacions geogràfiques.
- Els arxivers estan sobrepassats, no hi ha prou recursos. Manca de coordinació entre els arxius universitaris. Cal una presa de decisions clara.
- S'ha de plantejar com fer visibles els arxius en la societat digital. S'ha de potenciar el treball en xarxa i compartir les diferents formes de treballar.
- Els arxivers estan superats per les circumstàncies i existeix la sensació que tot canvia de forma constant. L'administració electrònica ha generat inseguretats a la professió i existeix gran inquietud sobre la conservació i la consulta de la documentació digital. Aquest fet serà clau per als arxius municipals si volen seguir existint. El Pla haurà de parlar dels perfils professionals i de quines tasques ha de poder fer cada arxiu en funció del seu dimensionament. Així mateix, les eines que actualment ofereix l'administració als arxivers són defectuoses i poc àgils, tot i valorar l'esforç fet en el quadre de classificació municipal. Revisar les línies de subvencions. En general, s'ha de fer una reflexió sobre els recursos, quin i com es gasten.

Resum dels diferents àmbits

A. El Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC)

Objecte: Revisió del Sistema d'Arxius de Catalunya (2001-2018): realitats, limitacions, propostes de millora i canvi.

El SAC existeix perquè va ser creat per llei però li manca relació fluida entre els seus elements. Actualment és desconeguda la realitat del SAC. Sabem que hi ha 330 arxius públics i privats, així com un decret sobre el registre d'arxius que no s'ha realitzat. Estar en un directori d'arxius no significa que s'està en un sistema. És imprescindible **activar el Registre d'arxius**, aplicant la previsió de l'art. 20 de la llei d'arxius, com a eina bàsica del SAC que permet conèixer i planificar. També s'ha de revisar quines previsions de la llei d'arxius s'han complert i quines no.

Actualment, no sembla que hi hagi un sistema d'arxius, sinó un registre d'arxius que tenen una gran diversitat. Manca establir una **jerarquia i uns objectius clars**. **L'òrgan gestor del SAC ha de recollir tota la diversitat dels arxius del sistema.**

És difícil proposar millores si no hi ha recursos al costat. La primera proposta seria aplicar la llei d'arxius actual amb la dotació econòmica adequada, això sol ja seria un avenç extraordinari. On és la capacitat inspectora i sancionadora de la Generalitat en matèria d'arxius?. També s'hauria de revisar la política de subvencions, ara són un maldecap gran per al

funcionament dels centres. La percepció és que hi ha moltes exigències i poques facilitats. **La Generalitat hauria de deixar de ser un "ajuntament gran" i exercir realment les funcions de coordinadora, dinamitzadora i impulsora del SAC que estableix la llei.**

S'hauria de canviar el model de treball i impulsar un **model més en xarxa**, compartir eines i informació per treure profit del que ja funciona.

Un tema vital és **facilitar recursos a municipis petits** per desplegar les seves funcions i en especial la gestió documental. Respectar l'autonomia municipal.

Per augmentar els recursos caldria realitzar un **canvi d'adscripció**, com s'ha vist als ajuntaments. Els arxius adscrits a un òrgan sectorial, com és Cultura, tenen una menor influència en la gestió documental. Aquest no té a veure amb l'eficàcia sinó amb el concepte de la professió. Els arxiviers han de tenir clar que la feina i funcions que desenvolupen implica **dependre d'un òrgan central**.

En relació amb l'ANC, es considera que és un centre necessari, que hi ha de ser, però potser no de la mateixa manera. Al ser un centre d'arxius, **l'ANC no pot exercir de capçalera del SAC**. L'ANC hauria d'aprendre a **treballar en xarxa**, ja que hi ha molts fons nacionals distribuïts al territori. No només són nacionals els fons ingressats a l'ANC. Cal canviar la visió i fer una política d'arxiu nacional sobre el país, la nació, i no sobre l'equipament.

D'altra banda, es considera convenient dotar l'ANC de les eines i recursos per poder donar servei i coordinar recursos arxivístics nacionals.

B. Governança i funcionament dels arxius

Objecte: Revisar la gestió dels centres d'arxiu: context normatiu, equips, recursos, treball en xarxa. Realitats, reptes i propostes de futur.

S'haurien de definir els **diferents rols dels arxiviers i les funcions dels diferents centres d'arxiu**. A nivell de funcionament, s'haurien d'implantar estratègies per **aprofitar tots els recursos del SAC de forma compartida**, especialment pels arxius municipals.

Definir el **paper de les diputacions**, tenint en compte que el model de Barcelona és molt millorable. El tema més important és l'assistència directa als ajuntaments. En aquest sentit, la figura dels **arxiviers itinerants** (com els que existeixen a la comarca de la Selva per donar suport en l'administració electrònica) podria ser una possible solució. **L'assistència local ha de poder desplegar solucions globals però a partir d'un model de proximitat**. Es qüestiona la diversitat de programaris per a la gestió electrònica que existeix en la província de Girona.

Poder definir **què ha de ser un centre d'arxiu**: funcions, organització, equips, recursos.

Establir els **estàndards d'equipament dels diferents centres d'arxiu**, de manera similar a com ho fa el Sistema de Lectura Pública per a les biblioteques.

Els centres d'arxiu s'han de dimensionar a partir de diferents criteris i no només pel de la població del territori.

Plantejar un **pla comú de formació** dels arxiviers. De forma similar, caldria disposar d'un **portal de referència** per consultar bibliografia tècnica, un **programari de gestió comú** (que permeti fer estadístiques fàcilment), models de

documents normatius (ordenances, reglaments), etc. Totes aquestes solucions es podrien vehicular a través dels arxius comarcals, les diputacions o bé creant un centre de recursos nacional.

C. Gestió dels documents, de la informació i la transparència

Objecte: La gestió documental i l'accés als arxius en la preservació dels drets dels ciutadans en una societat oberta i democràtica.

No hi ha hagut una política de la Generalitat en gestió documental. Les eines arriben molt tard i no donen les prestacions que necessiten (programaris, taules d'avaluació, externalització de la conservació). Han mancat bones directius a tots els nivells.

El **règim accés hauria d'estar vinculat als quadres de classificació**, però s'ha de tenir en compte que el quadre de classificació actual no recull els diferents tipus de realitats administratives. Així mateix, avaluar les condicions de l'accés a la informació continguda en les sèries documentals actualment no es pot fer per manca de recursos humans i de temps.

Hi ha **regulacions contradictòries en matèria d'accés**. És necessària una normativa concreta sobre terminis. No és feina dels arxivers decidir sobre els criteris d'accés. Per tant, cal una regulació clara i definir el paper dels arxivers.

El Pla d'Arxius hauria de contemplar de forma correcta la **garantia dels drets democràtics en el nou entorn tecnològic**. Els arxius haurien de tenir un **paper actiu en la salvaguarda de les dades**.

Necessitat de tenir una **política pública de preservació digital** davant els moviments de grans empreses, com Amazon o Google, que ja estan signant contractes amb les administracions públiques.

S'hauria de **definir quin és el rol dels arxivers en el moment actual i en el futur**, tenint present que són una part del sistema de gestió documental i de la informació, no la totalitat del sistema. Pensar com posicionar els arxius davant la nova realitat **sense voluntarisme**, és a dir, sabent que el sistema necessita altres professionals com informàtics, advocats, etc. Els arxivers no poden fer tota la feina i han de definir el seu paper en temes d'administració electrònica i accés.

El futur professional està en la **especialització i la diversificació de perfils professionals**. Els arxivers no poden fer totes les funcions com fins ara.

L'administració ha de tenir una **"carpeta digital"**. Entre d'altres funcions, ha de poder validar i harmonitzar les diferents solucions tecnològiques de l'empresa privada. S'ha de definir quins productes compleixen amb la normativa. Al final, els productes que es troben al núvol hauran d'acabar a l'iArxiu.

D. Memòria i patrimoni: els arxius en la societat digital

Objecte: El futur del patrimoni documental i dels arxius històrics davant dels canvis tecnològics i legals.

És necessari parlar del present del patrimoni documental i de la seva conservació. La digitalització no és la solució a tots els problemes. Cal atendre les necessitats de preservació i restauració (tasques ocultes) a través d'una **política pública**:

- Una **política pública de digitalització**, aquesta no pot quedar en mans de la indústria privada.

- Una política pública de difusió a la xarxa que vagi més enllà d'oferir els materials digitalitzats en brut.
- Manteniment dels sistemes en xarxa perquè puguin ser accessibles.
- Internacionalitzar els recursos del sistema d'arxius i traduir-los a altres idiomes.

Es remarca la necessitat d'actuar mitjançant plans estratègics: **pla d'emergència dels arxius de les institucions històriques de Catalunya**; **pla de preservació del patrimoni digital**, com les pàgines web; i un **pla de preservació audiovisual**.

E. Arxius i entorn. Visibilitat i projecció dels arxius catalans

Objecte: Incrementar la comunicació dels arxius i enfortir els vincles amb la societat.

Hi ha un problema de fons i que és que els arxiviers no fan servir el **mateix llenguatge de la ciutadania**. S'han d'aprofitar les **xarxes socials** per fer difusió, tot i que donar visibilitat als arxius és un sobre esforç pels arxiviers. Calen **eines corporatives**.

Factor recerca: dotar al arxius de la possibilitat de **participar en xarxes de recerca**, les persones que fan recerca fan augmentar molt els usuaris externs dels arxius. Es considera que la Generalitat hauria de liderar identificant els programes de recerca a nivell europeu i donant el suport necessari.

No posar-nos deures impossibles de complir per manca de mitjans. Quant costa un pla de difusió? El Pla d'Arxius hauria d'oferir recursos per donar sortides a temes que es plantegen des de fa molts anys. Una primera solució, per exemple, seria poder **utilitzar els mitjans de difusió públics** (TV, ràdio, premsa) i així superar les iniciatives individuals. Els arxiviers no es poden posar més obligacions de les que ja tenen.

La Generalitat (i en el seu àmbit les altres administracions) haurien de realitzar **campanyes globals de difusió del patrimoni i dels arxius**.

Els arxius haurien d'estar presents en els **portal de transparència** de forma homogènia i estandaritzada per augmentar la visibilitat i publicar **dades obertes**.

Per a la difusió, els arxiviers tenen una posició fràgil a l'estructura. No confondre els arxiviers amb els tècnics de cultura.

F. La indústria dels arxius i la gestió documental

Objecte: Incentivar l'activitat professional i empresarial dedicada a la gestió documental, la informació i la explotació de dades i la seva relació amb les administracions públiques.

Una professió no es completa si no hi ha indústria privada, ja que aquesta situació limita la capacitat de fer lobby. Per tant, es planteja la pregunta de com aconseguir que les empreses del sector tinguin arxiviers a la seva estructura, de forma que es millori la presència dels arxiviers al sector privat.

L'administració externalitza serveis d'arxius i gestió documental, això és un fet irreversible. Així, la pròpia administració contribueix a la **precarització del mercat laboral**. Seria convenient **conèixer i regular les condicions laborals dels treballadors de les empreses contractades a través de la baremació salarial de les diferents tasques**.

L'administració ha de fer una descripció dels recursos humans del sistema. Cal fer amb urgència un **estudi de les plantilles** per conèixer dades com l'envelliment, la manca de relleu generacional, etc.

Les administracions petites tenen dificultats per a contractar serveis a l'empresa privada. Seria útil que hi hagués **bosses de professionals/empreses (proveïdors) homologats**.

D'altra banda, seria bo **impulsar les contractacions conjuntes** entre diferents administracions per a realitzar determinades tasques, com per exemple, la eliminació de documents. Això permetria millorar les licitacions. És a dir, manca un àmbit compartit de contractació.

Es veu futur professional i oportunitats en les **empreses tecnològiques** (no es venen com empreses de conservació o gestió documental) que proveeixen de serveis de gestió electrònica a les administracions públiques i a l'empresa privada.

CRÈDITS:

Document revisat per:

Josep Fernández Trabal,
Coordinador del Pla d'Arxius i

Gestió Documental de Catalunya